

בבית המשפט העליון

בש"פ 8319/18

לפני: כבוד השופט ד' מינץ

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: מוחמד אמארה

בקשה ראשונה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר
הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996

בשם המבקשת: עו"ד אפרת גולדשטיין

בשם המשיב: עו"ד ששון בר עוז; עו"ד פהד חאג'

החלטה

לפני בקשה להארכת מעצרו של המשיב לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: החוק) ב-90 ימים, החל מיום 12.12.2018 או עד למתן פסק דין בת"פ 18-03-19438 בבית המשפט המחוזי בחיפה, לפי המוקדם.

הרקע לבקשה

1. נגד המשיב הוגש ביום 11.3.2018 כתב אישום המייחס לו עבירות של סחר בנשק שלא כדין, החזקה ונשיאה של נשק, נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף והפרת חובת פוליסת ביטוח רכב. על פי עובדות כתב האישום, בחודש ינואר 2018 התקשר המשיב לסוכן שהופעל בשליחות משטרת ישראל (להלן: הסוכן) וביקש להיפגש אתו. למחרת היום שוב נוצר קשר בין השניים והם קבעו להיפגש בשעות הערב. סמוך לשעה 18:00 הגיע הסוכן ליישוב מגוריו של המשיב והמתין ליד מסעדה, ובחלוף זמן קצר הגיע גם המשיב כשהוא נוהג ברכב בלא רישיון נהיגה תקף וללא פוליסת ביטוח ברת תוקף. השניים נסעו לביתו של המשיב, שם הצטרף אליהם אדם נוסף שאינו מוכר למבקשת.

במהלך הפגישה הציעו השניים למכור לסוכן אמצעי לחימה שונים ובהם אקדח ברטה, מטעני חבלה, רובה סער מסוג קלצ'ניקוב עם קת מתקפלת ותת מקלע מסוג עוזון עם מחסנית גדולה.

2. יומיים לאחר מכן נפגשו שוב המשיב והסוכן בביתו של המשיב, שם הוציא האחרון מחניה בחצר ביתו תת מקלע מסוג CZ ומחסנית ריקה התואמת לו. המשיב הוביל את הסוכן לסלון הבית כשהוא נושא את תת המקלע. שם, בנוכחות ילדיו, המשיב הסביר לסוכן על תת המקלע, על המחסנית ועל אופן השימוש בהם, ואף הדגים לסוכן כיצד להשתמש בתת המקלע. הסוכן שילם למשיב סך של 20,000 ש"ח במזומן ולקח את הנשק. במהלך הפגישה הציע המשיב לסוכן לרכוש אמצעי לחימה שונים נוספים ובהם 6 לבנות חבלה, 5 נפצים ורובע סער מסוג MP44. בנוסף, המשיב הוציא מכיסו אקדח עם מחסנית תואמת המלאה בכדורי תחמושת והציע לסוכן לרכוש אקדח דומה.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום הגישה המבקשת בקשה לעצור את המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. במסגרת הבקשה נטען כי למבקשת ראיות לכאורה להוכחת אשמתו של המשיב, כי נשקפת ממנו מסוכנות וכי אף קיים חשש לשיבוש הליכי משפט. עוד צוין כי לחובת המשיב 10 הרשעות קודמות, חלקן בעבירות נשק, וכן מאסר מותנה בן 24 חודשים בגין עבירות נשק מסוג פשע. ביום 10.4.2018, לאחר שהסכים בא-כוח המשיב לקיומן של ראיות לכאורה ולהיעדר חלופה, בית המשפט האריך את מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. כעת, משחלפו 9 חודשים, מתבקשת הארכת מעצרו של המשיב ב-90 ימים.

4. לטענת המבקשת, נשקפת מהמשיב מסוכנות הנלמדת מהמעשים המיוחסים לו הכוללים ביצוע עסקאות במהלך ענייניו הרגילים ולענייני ילדיו הקטינים. המסוכנות נלמדת גם ממעורבותו עם גורמים פליליים, מנגישותו הגבוהה לאמצעי לחימה וזמינותם עבורו ומעברו הפלילי המכביד. כמו כן, ברשימת עדי התביעה מצויים חברים ומכרים של המשיב ולכן קיים חשש לשיבוש מהלכי משפט והשפעה על גרסאות עדים. באשר לקצב התקדמות ההליך ציינה המבקשת כי עד כה טרם נתן המשיב מענה מפורט לכתב האישום, וכי קבועים שלושה מועדי הוכחות לחודשים דצמבר 2018 וינואר 2019.

5. המשיב מצדו מתנגד להארכת המעצר המבוקשת. עיקר טענותיו התמקדו בעובדה שבחלוף תשעה חודשים ממועד הגשת כתב האישום טרם החלה שמיעת ההוכחות בתיק. הדבר נובע בין השאר ממשך הזמן שלקח למבקשת להוציא תעודת

חיסיון, אשר הוצאה רק לפני כחודש או חודשיים. זאת ועוד, הסיבה שבעטיה טרם ניתן מענה לכתב האישום היא בקשתו לקבל לידיו תעודת חיסיון שלקח כאמור זמן רב להוציאה. במסגרת החומר החסוי על פי התעודה, מצוי מידע בעל חשיבות להגנתו, הכולל חלק מהודייתו ומידע באשר למעורבות הסוכן בעבירות פליליות. ואכן, מאז שהומצאה תעודת החיסיון הגיש המשיב עתירה לגילוי ראיה והדיון בה נקבע לסוף חודש דצמבר, כך ששיבת ההוכחות הקבועה לתחילת החודש ככל הנראה לא תתקיים. בכל מקרה, המשפט בעניינו של המשיב לא יסתיים גם בתום הארכת המעצר הנוכחית, ועל כן כבר כעת יש מקום לשקול את שחרורו. בהקשר זה הפנה בא-כוח המשיב למקרים בהם בנסיבות דומות בית משפט זה הורה על העברת נאשם למעצר בפיקוח אלקטרוני, ויש לפעול כך גם במקרה דנן.

דיון והכרעה

6. לאחר שעיינתי בבקשה ולאחר ששמעתי את טענות הצדדים הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להתקבל.

7. כידוע, בבואו של בית המשפט להכריע בבקשה להארכת מעצר במסגרת סעיף 62 לחוק עליו לערוך איזון בין זכותו לחירות של הנאשם, לו עומדת חזקת החפות, לבין האינטרס בשמירה על שלום הציבור ועל ניהול תקין של ההליך הפלילי (ראו למשל: בש"פ 6498/18 מדינת ישראל נ' רשק, פסקה 8 (20.9.2018); בש"פ 8053/18 מדינת ישראל נ' סלאוי, פסקה 5 (15.11.2018)). במסגרת איזון זה נלקחים בחשבון שיקולים רבים ובהם מידת המסוכנות הנשקפת מהנאשם; החשש מפני שיבוש ההליך; קצב ניהול ההליך העיקרי; חלוף הזמן מאז מעצרו של הנאשם (ראו: בש"פ 7360/18 מדינת ישראל נ' הררי, פסקה 6 (1.11.2018); בש"פ 6298/18 מדינת ישראל נ' אלמליח, פסקה 7 (13.9.2018)). יישום השיקולים האמורים על המקרה שלפני מוליך למסקנה כי יש להאריך את מעצרו של המשיב.

8. אכן, העובדה שטרם התקיימה ישיבת הוכחות אחת בחלוף תשעה חודשים ממועד הגשת כתב האישום מעידה כי ההליך אינו מתקדם באופן מיטבי. ברם, לא מצאתי כי יש בכך כדי להטות את הכף בעת הנוכחית לטובת שחרורו של המשיב. הטעם העיקרי לכך הוא המסוכנות הרבה הנשקפת ממנו, הנלמדת בראש ובראשונה מהמעשים המיוחסים לו. עבירות נשק מקימות חזקת מסוכנות סטטוטורית בהתאם לסעיף 21(א)(1)(ג)(2) לחוק, וכידוע, שחרורו של נאשם בעבירות אלה לחלופת מעצר ייעשה במקרים חריגים בלבד (ראו למשל: בש"פ 6266/18 מדינת ישראל נ' לביא, פסקה 7 (13.9.2018); בש"פ 3970/18 אסווד נ' מדינת ישראל, פסקה 20 (5.6.2018)).

מסוכנותו של המשיב אף מתעצמת נוכח נגישותו הגבוהה לאמצעי לחימה רבים ומגוונים כמפורט בכתב האישום, ונוכח העובדה שחלק נכבד מהמעשים נעשה לעיני ילדיו הקטינים.

9. זאת ועוד, למשיב עבר פלילי מכביד למדי. לחובתו עשר הרשעות קודמות, בין השאר בעבירות נשק רבות, אלימות, רכוש וסמים. בגין כלל העבירות האמורות נידון המשיב, שהוא כיום כבן 44, ליותר מ-20 שנות מאסר בפועל וקנסות בסכומים גבוהים מאוד ואך כחודשיים לפני מעצרו הנוכחי שוחרר מתקופת מאסר בת 30 חודשים. כמו כן, נראה כי מתקיים בעניינו חשש משיבוש הליכי משפט, מהטעם שברשימת עדי התביעה מצויים חבריו ומכריו.

10. נוכח כל האמור לעיל, ובשים לב לעובדה שמדובר בבקשה ראשונה להארכת המעצר ושקבועים בעתיד הקרוב שלושה מועדי הוכחות, דין הבקשה להתקבל. מעצרו של המשיב מוארך אפוא ב-90 ימים החל מיום 12.12.2018 או עד למתן פסק דין בת"פ 19438-03-18 בבית המשפט המחוזי בחיפה, לפי המוקדם.

ניתנה היום, כ"א בכסלו התשע"ט (29.11.2018).

ש ו פ ט